

Daniel Davis: Putinova nadchádzajúca zimná ofenzíva je jasnou hrozbou pre Ukrajinu

- CZ24 News | 20. listopadu 2022

RUSKO: Vo svojej predchádzajúcej práci na 19FortyFive, v ktorej som skúmal možnosti nadchádzajúcej ruskej zimnej ofenzívy, som skúmal možnosti s nízkym a stredným rizikom. V tejto časti sa budem zaoberať treťou možnosťou útoku Kremľa s vysokým rizikom a vysokou odmenou. Ak si Putin zvolí niektorú z verzií tohto postupu, bude čeliť potenciálu významného vojenského víťazstva - alebo si pripraví cestu k pádu z čela štátu, píše Daniel Davis. Prinášame vám preklad jeho komentára

Keď Putin a jeho vojenský veliteľia uvažovali o možnosti začať druhú veľkú ofenzívu, pravdepodobne by v súkromí a kruto úprimne zhodnotili, čo sa pri úvodnej februárovej invázii podarilo a čo nie.

Ak ruský generálny štáb vypracuje nový plán, ktorý má šancu na úspech, bude musieť uznať a napraviť svoje minulé neúspechy, zohľadniť súčasný stav svojich ozbrojených síl (po tom, čo utrpeli značné bojové straty a v súčasnosti majú v poli prevažne brannú armádu) a navrhnúť nový plán útoku. Nasledujúci scenár neberie do úvahy politické a vojenské faktory, ktoré by viedli Putina k výberu scenára totálnej vojny, bude sa zaoberať len faktormi plánovania a potenciálnymi cieľmi, ak by tak urobil.

Chyby pri vstupe Ruska a Putinove úpravy

Najväčšie strategické a operačné chyby Ruska v úvodných kolách spočívali v tom, že Moskva založila celú svoju kampaň na dosiahnutí série najlepších scenárov, z ktorých všetky by sa museli naplniť. Prakticky žiaden z nich sa nesplnil, a tak všetky jej hazardné hry zlyhali, čo vyústilo do katastrofy aprílového stiahnutia zo všetkých oblastí Kyjeva a Charkova. Keby Kremel predpokladal, že sa veci zvrtnú, že nepriateľ bude húževnato bojovať, potom by pravdepodobne prijal skromnejšie počiatočné ciele - čo by sa vzhľadom na množstvo vojsk vyčlenených na túto úlohu mohlo ukázať ako strategicky úspešné.

Od začiatku bolo jasné, že keď Putin vyslal len 200 000 vojakov, nebude mať dostatok živej sily ani palebnej sily na dobytie ani jedného veľkého mesta, nieto ešte viacerých miest. Rozloženie jeho tenkého počtu vojakov na štyri osi, do krajiny so 41 miliónmi obyvateľov, zabezpečilo, že Rusko nebude mať dostatočnú silu na to, aby si silou podmanilo akúkoľvek oblasť, ak by sa Ukrajina rozhodla klásť odpor.

Aby Putinov pôvodný plán uspel, Zelenskyj by musel spanikáriť a vzdať sa bez boja. Hoci to bolo prinajmenšom teoreticky možné, riskovať celú operáciu v závislosti od toho, či každý kľúčový faktor dosiahne výsledok podľa najlepšieho scenára, bolo strategicky chybné. Už len tým, že Zelenského jednotky spochybňovali inváziu a odmietali sa vzdať bez boja, odsúdili Putinovu inváziu na neúspech.

Aby si to Putin ešte zhoršil, zľahčil aj prvé letecké a raketové útoky. Keby sa rozhodol pre masívny útok typu "šok a hrôza", aký použili Spojené štáty na začiatku operácie Iracká sloboda v marci 2003, Putin by mohol zničiť celú protivzdušnú obranu Ukrajiny, ochromiť jej elektrické siete (na ktorých jazdila väčšina vlakov) a zničiť veľkú časť vojenskej infraštruktúry potrebnej na udržanie a presun UAF po bojisku.

Namiesto toho sa Rusko uskromnilo s hustotou rakiet, zasiahlo niektoré z týchto cieľov, ale nezničilo

žiadny. Pre porovnanie, Spojené štáty a ich spojenci za prvé štyri dni operácie Iracká sloboda odpálili 2 000 bômb a rakiet. Rusko do konca desiateho dňa vojny proti Ukrajine vypálilo len 600 rakiet.

V prípade scenára all-in sa Putin pravdepodobne vyhne opakovaniu veľkých chýb z februára a rozhodne sa sústrediť svoje nové úderné sily tam, kde sú najviac potrebné, a pred pozemným útokom rozpúta ničivý a koncentrovaný letecký a raketový útok. Veľká otázka však znie: má Rusko vo svojich zásobách dostatok riadených striel a bômb na uskutočnenie akejkoľvek verzie bombardovania typu "šok a hrôza"?

V tejto chvíli nie je jasné, koľko rakiet má Rusko ešte vo svojich zásobách, keďže od februára minulého roka vypálilo niekoľko tisíc rakiet zo svojich zásob. Je však pravdepodobné, že Putin si vždy ponechával strategickú rezervu pre prípad, že by sa NATO niekedy zapojilo, a v každom prípade ruský vojensko-priemyselný komplex výrazne zvýšil výrobu a údajne vyrába nové rakety. Bez ohľadu na počet prostriedkov, ktoré má Putin na začiatku svojej ofenzívy použiť, však ukrajinský systém protivzdušnej obrany a energetická infraštruktúra už budú v degradovanom stave.

V odvete za útok na Kerčský most spájajúci Krym s Ruskom v októbri Putin spustil príval raketových úderov na Ukrajinu, ktorých cieľom bola vojenská a najmä civilná energetická infraštruktúra. Do začiatku novembra bolo vyradených viac ako 40 % ukrajinskej elektrickej kapacity a značná časť zostávajúcich zásob protiletadlových rakiet bola vyčerpaná. Táto kapacita sa ešte viac stenčila, keď Rusko 15. novembra podniklo doteraz najväčší raketový útok na ukrajinské ciele, ktorý niektoré celé mestá uvrhol do tmy.

Na snímke horiaci Kerčský most spájajúci Krym a Rusko

Putin udel na Ukrajinu: totálny útok

Ak Putin nariadi celoplošný útok, s najväčšou pravdepodobnosťou sa začne masívnym leteckým, raketovým a dronovým útokom s cieľom dokončiť zničenie ukrajinských elektrických sietí, rozvodní, skladov paliva, železničných staníc, dieselových lokomotív a komunikačných zariadení. Zámerom bude intenzívne sťažiť podporu UAF, skomplikovať komunikáciu, výrazne sťažiť presun vojsk v rámci krajiny, znížiť ich schopnosť logisticky podporovať jednotky na rozličných frontoch potravinami, vodou, liekmi, muníciou a náhradnými dielmi.

Zvýšením záťaže Kyjeva, ktorý sa musí postarať o civilné obyvateľstvo v celej krajine, sa ešte viac zníži objem zdrojov, ktoré sa môžu vyčleniť na podporu vojny. Ak Kyjev uprednostní zásobovanie bojových jednotiek, civilné obyvateľstvo môže v dôsledku toho zamrznúť alebo vyhladovať, čím sa vláda dostane do hroznej bezvýchodiskovej situácie.

Rusko sa bude snažiť nasýtiť vzdušný priestor tak, aby bola rýchlo prekonaná aj tá obmedzená protivzdušná obrana, ktorá Ukrajine ešte zostala. Následné vlny budú spustené tak, aby sa spotrebovalo aj to málo rakiet, ktoré Kyjev má, takže tretia alebo štvrtá vlna nemusí naraziť na žiadnu protivzdušnú obranu. Ak ruské údery ochromia systém protivzdušnej obrany, najmä v predných bojových oblastiach, Putinove sily budú môcť po prvýkrát vo vojne takticky využiť svoje stíhacie a bombardovacie letectvo.

Cieľom tejto úvodnej fázy kampane bude získať vzdušnú prevahu tak, aby Ukrajina nemohla použiť svoje letectvo, nemohla zastaviť ruské stíhačky pri podpore pozemných vojsk a degradovať ukrajinský systém podpory a prepravy bojových jednotiek v bojových zónach, aby UAF ťažko dlhodobo udržali bojové operácie vysokej intenzity na jednom mieste. Bez ohľadu na to, do akej miery bude táto fáza Putinovho plánu úspešná, ďalšia fáza bude úderná s novými formáciami na zemi.

Dostupné pozemné sily

Ako už bolo spomenuté, jedným z najväčších neúspechov februárovej ruskej invázie bolo, že vyčlenila príliš málo jednotiek na splnenie stanovených úloh a následne ich rozptýlila po príliš mnohých osiach. Rusko túto chybu pravdepodobne nezopakuje. Pri celoplošnej zimnej ofenzíve Kremľ pravdepodobne uprednostní jedno hlavné úsilie a len dve podporné, pričom najvyššie percento jednotiek sústredí na hlavný cieľ. Zámerom bude nasadiť čo najväčší počet ruských jednotiek proti čo najmenšiemu počtu ukrajinských jednotiek a udrieť v oblasti, kde to Kyjev najmenej očakáva.

Putin oficiálne zmobilizoval 300 000 vojakov, z ktorých 82 000 bolo údajne okamžite vyslaných na existujúce fronty s cieľom posilniť líniu a zabrániť ďalším rozsiahlym stratám na Ukrajine. S niekoľkými dobrovoľníkmi Rusko v súčasnosti cvičí celkovo asi 218 000 nových vojakov (pridaných k zhruba 200 000, ktorí stále bojujú na Ukrajine).

Aj keby Rusko disponovalo celkovo asi 400 000 vojakmi, stále by to nestačilo na priame zničenie ukrajinskej armády alebo na násilné obsadenie viac ako jedného či dvoch veľkých ukrajinských miest (napríklad Mykolieva, Odesy, Charkova alebo Kyjeva). Kľúčom k pochopeniu toho, aké môžu byť Putinove ciele, je posúdiť, čo by mohlo ďalších 200 000 vojakov na Ukrajine rozumne dosiahnuť: trojstupňovú os postupu, ktorej cieľom je prerušiť životnú silu Ukrajiny – zásobovací koridor od poľských hraníc, cez ktorý sa na Ukrajinu dostáva všetko zásobovanie a vybavenie NATO.

AUTOR: Daniel Davis

[ZDROJ](#)

Překlad: HSP